

*V soužení jsem volal k Hospodinu,
on mi odpověděl.
Z lůna podsvětí jsem volal o pomoc
a vyslyšels mě.
Vhodil jsi mne do hlubin, do srdce moře,
obklíčil mne proud,
všechny tvé příboje,
tvá vlnobítí se
přese mne převalily...*

(Jonáš 2, 3-4)

DUCHOVNÍ CVIČENÍ
NA MOŘI

VÍCE NA STR. 6-11

24. 9. / „Otevřená náruč Evropy“ – Přednáška Jana Jandourka

1. 10. / „Není anděl jako anděl“ – Přednáška sestry Veroniky Barátové

3. 10. / Farní den k svátku sv. Františka / Turínské plátno – P. Mgr. Petr Mecl

Děkuji!

„Pavel a Timoteus, služebníci Krista Ježíše, všem bratřím v Kristu Ježíši, kteří jsou ve Filipech, i biskupům a jáhnům: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Děkuji Bohu svému při každé vzpomínce na vás a v každé modlitbě za vás všechny s radostí prosím; jsem vděčen za vaši účast na díle evangelia od prvního dne až doposud a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“ (Filipským 1, 1-6)

Tenhle text je velmi inspirační pro naše vzájemné vztahy. Pavlova vděčnost spolu s prosbou v síle jistoty Boží moci, že co Bůh započal, to také v bratřích ve Filipech dokoná.

Děkuvzdání za život druhého člověka, natož veřejné vyznání takové vděčnosti, je nesmírně silný projev lásky a úcty k druhému. Samozřejmě, že nemůže být takové vyznání na oko, ale Pavla z toho určitě podezírat nemusíme. Čím zralejší, a snad můžeme říci větší, je láska člověka k druhému, tím snadnější je nechat propuknout vděčnost za druhé. Láska se totiž nenechá udolat tím, že každý zároveň má i své slabé stránky. Láska jakožto Božská ctnost, tedy vlitá, umí vidět Božíma očima, a nenechá umřít vděčnost pod vědomím lidské slabosti

a hříchu. Zkusme se nechat Pavlem povzbudit k takovému postoji lásky, který dovoluje vděčnost za ty kolem nás, a nenechme si tuto vděčnost oslabit špatnými stránkami bratří a sester. Až toto budeme umět jako Pavel ve svém dopise, prolomíme jednu z mnoha hradeb zabraňujících šíření evangelia.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, připomíná se mi verš z 2 Kor 3,18: **„Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně.“** – také ve spojení s některými myšlenkami z kázání. Např., že nevěřící lidé mají právo na to, aby v nás potkali Ježíše. Nebo myšlenka, že máme žít tak, aby si ostatní lidé chtěli z nás „kus Ježíše“ uškubnout. Kus radosti z Něho, kus štěstí, které zažíváme z Jeho přítomnosti v nás. Kéž je to opravdu tak: **„Chceme Ti, Pane Ježíši, patřit úplně. Přijímáme Tě do svého života a toužíme prožívat radost z Tebe; kéž lidé kolem nás dostávají skrze nás to, co je učiní šťastnými – Boží lásku. Amen.“**

Katka

MIMORÁDNÉ BOHOSLUŽBY

2. listopadu

PAMÁTKA ZESNULÝCH

*V dušičkový večer
rozžehněme svíčky,
modlíme se tiše
při nich za dušičky.
Poslední již svíce
zvolna dohořívá,
za duše, jichž nikdo,
nikdo nevzpomíná.*

7.00 mše sv. v KCMT

17.00 dušičková pobožnost
na místním hřbitově

18.00 mše sv. v kostele sv. Františka

**„Jestliže chcete růst v lásce,
vraťte se k Eucharistii,
vraťte se k adoraci“.**

28. listopadu 1928 odešla Matka Tereza do kláštera Loreto v Rathfarnhame v Dublinu, odtud 1. 12. do Indie, kde začala svůj život v noviciátu v Darzilingu

U Boha končí lidský čas...

Podzimní dušičkový čas nás vede ke hrobům našich zemřelých a staví nám před oči bídu naší lidské existence v nejistotě, co je po smrti. Zodpovědní lidé si tuto otázku často kladou. Co je po smrti? Co je s těmi, kteří nás předehli? Možná někdo namítne: má vůbec nějaký smysl se takto ptát? Má smysl se zabývat problémy, které přesahují náš život a náš viditelný svět? Mnoho lidí na takové věci ani nepomyslí, nechťejí nic slyšet. Ted' žiji, ted' si užívám, a co přijde někdy v budoucnu, to nechci ani řešit, je mi to jedno.

Přesto nevěřím, že je někdo, komu by otázky po věčnosti byly tak lhostejné. Vždyť tím se právě lišíme od zvířat, tím jsme lidmi, že se ptáme a hledáme, jak rozluštit neznámé. Ptáme se třeba jen ve svém srdci: Co je s našimi zemřelými? Co bude po smrti s námi?

Jaký smysl má náš život? Proč jsme tu, odkud a kam jdeme? Na tyto otázky neexistuje odpověď mimo oblast víry. Ani přírodověda, ani medicína, ani jiné vědní obory odpověď nedávají. Jen víra dává odpověď. Věřit někomu znamená důvěřovat mu. A takové věci, jako důvěru, lásku, tu nezískáme vědeckým zkoumáním, ale tím, že tomu druhému vyjdeme naproti, jen tak, bez záruk a důkazů, srdcem. Určitě to všichni známe z našich vztahů,

z našeho běžného života. Při každém našem setkání si musíme vzájemně důvěřovat, věřit jeden druhému. A právě smrtí se definitivně a provždy setkáváme s Bohem. Jak nesmírně důležité je v této větě právě to slovo „definitivně“. My se totiž s Bohem setkáváme různým způsobem již v tomto životě. Setkáváme se s ním ve chvílkách štěstí, v trápení, při modlitbě, při bohoslužbě, ve slovech evangelia, v rozhovoru s bližním.

Ale při všech těch setkání je Bůh skryt, spíš ho jen tušíme. Jsme na cestě k němu, ale jen ve smrti se setkáváme s Bohem trvale. Bůh se nám zjeví ve svém světle. Jak a v jaké podobě, to si neumíme ani představit, protože to je mimo dosah lidských možností. Musí nám stačit ujištění, že to bude krásné: bude to život v netušené plnosti a natrvalo. Tak jak to říká svatý Pavel: „Co oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, co člověku na mysl nepřišlo, to připravil Bůh těm, kteří ho milují.“

Všichni tušíme, že toto setkání bude také bilancí a zhodnocením našeho života. Jak to bude probíhat? Často je vžitá představa Boha – přísného soudce, který nás bude jen trestat. Ne Bůh, ale my budeme hodnotit svůj život. Ostrým, jasným zrakem. Uvidíme své nedostatky a sami sebe budeme vidět ve světle Božím. Každý poznáme své sobectví, lenost, zbabělost. Všechny své sebeklamy, co jsme si namlouvali, všechny iluze, kterými jsme

sebe i jiné obelhávali, naše maska solidnosti, to vše spadne. Pochopíme, jací jsme měli být, a jací jsme ve skutečnosti byli. To je to zhodnocení, to je ten náš soud. A zahanbení a lítost z tohoto poznání – to je očištec. Nepředstavujme si očištec jako nějaké místo, ale jako zahanbující stav poznání vlastních hříchů.

Při setkání s Bohem ve smrti poznáme také Boží milosrdenství a jeho nesmírnou lásku. O co se tato víra opírá? Není tu přání otcem myšlenky? Určitě není. Jeden z nejdůležitějších Ježíšových požadavků na naše chování je povinnost odpouštět. Nejen sedmkrát, ale sedmasedmdesátkrát, to znamená stále, pokaždé. Bůh od nás vyžaduje ochotu odpouštět bez míry, bez podmínek. Myslíte si, že by Bůh od nás žádal něco, co on sám nedělá? Vždyť právě Boží milosrdenství nám dal Ježíš za vzor: „Budte milosrdní jako je milosrdný váš Otec v nebesích!“ Proto můžeme právem důvěřovat, že ve smrti to bude také tak. Soudcem si budeme my sami. Bůh k nám bude dobrotivý a milosrdný. Jako

v podobenství otec marnotratného syna, i nám vyjde Otec vstříc. Nebude se ptát po vině a trestu, nýbrž nás k sobě přivine s nevyslovnou radostí.

To bude zkušenost naší smrti: zahanbení a radost z lásky a milosrdenství Božího, před kterým náhle staneme. Někdo může říci: To nebude odsouzených a zavržených? Určitě budou i takoví. Ale ti, jak říká Pán Ježíš, se sami odsoudí. Neodmítne je Bůh, ale oni sami odmítnou lásku Otcovu, evangelium Synovo, společenství svatých. Z toho plyne závěrečná otázka: My neodmítáme Boží lásku. Kde a jak tedy budeme žít s Bohem? Zde všechna lidská představivost končí. U Boha končí lidský čas – místo něho je věčnost. U Boha končí lidský prostor – místo něho je nekonečno.

Einstein sice vytyčil relativitu lidského času a prostoru, zahlédl proměnlivost těchto našich rozměrů, zатуšil záblesk Nekonečného a Věčného Boha, ale i on pochopil Boha až v blaženém spatření Božího světla na prahu věčnosti – za smrtí.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci, minulý měsíc jsme poskytli prostory Komunitního centra Církvi bratrské a Apoštolské církvi pro konání dvou velkých misijních konferencí se silnou zahraniční účastí. Do třetice v rámci ekumenické spolupráce se v KCMT konal již devátý ročník Modlitby za domov, pořádaný Ekumenickou radou církví. Pěkně se tak podařilo navázat na původní myšlenku výstavby KCMT jako ekumenického centra.

V součinnosti s architektkou KCMT, paní Rothbauerovou, jsme nechali na věž budovy umístit kovaný nápis Komunitní centrum Matky Terezy. KCMT slouží také jako jedno z mála orientačních bodů na Jižním Městě a vývěsní štít poslouží k rychlé a snadné identifikaci budovy všem nově příchozím.

Koncem listopadu opět zahájíme cyklus adventních koncertů, bude jich letos celkem pět. Pozvěte do našich kostelů své přátele a známé! Vstupné zůstává v dobrovolné výši, aby

tyto koncerty mohly být dostupné každému. Zveme vás také na Adventní jarmark, kde si můžete nakoupit originální ručně vyráběné vánoční dárky, navštívit keramickou dílnu nebo s dětmi zhlédnout divadelní zpracování tří Anderssenových pohádek. V listopadu vám nabídneme také třetí taneční odpoledne.

„Zastavení u Matky Terezy“ bude tentokrát z oboru ekologie; klimatolog a geolog RNDr. Václav Cílek nás seznámí s vlivem klimatických změn na světovou vodstva. Aktuální problematice migrační krize se bude věnovat diskusní stůl v sále KCMT i přednáška pořádaná Sdružením křesťanských seniorů.

Ráda zmíním také pozvání Komunitního centra Motýlek, které se stará o děti s mentálním postižením, na benefiční koncert Ivo Jahelky a Miroslava Palečka v KCMT.

Výstavu fotografií pana Jaroslava Hodíka vystřídá v polovině měsíce výstava olejových pláten pana Roberta Filipa, kazatele sboru Církve bratrské.

Přeji vám pozhnaný podzimní čas.

Karina Juráková
ředitelka KCMT

DUCHOVNÍ CVIČENÍ NA MOŘI CHORVATSKO 18.–26. ZÁŘÍ 2015

Jako malý chlapec jsem četl román o dobrodružství Robinsona Crusoe. Snil jsem o neznámých dálkách, toužil zažít dobrodružství plavby po moři, ráno vítat Slunce vystupující z moře, večer vidět Slunce, jak se noří do houpajících se vln, zažít bouři na moři, vystoupit na neznámou pevninu, objevovat cizokrajné rostliny a zvěř. Podobných klukovských snů jsem měl mnoho. Jak jsem rostl, pochopil jsem, že lidský věk není dost dlouhý na to, aby mohly být splněny všechny dětské touhy. V životě jsou důležité priority. Záleží na tom, čemu dáme přednost. Sen o plavbě po moři jsem uložil někam hluboko do sklepení své osobnosti, na hromadu vedle dalších nespelnitelných přání, kde na ně usedal prach všedních dnů.

Když mne před rokem na konci manželských večerů oslovil P. Michael Špillar s nabídkou duchovního cvičení na lodi, dlouho jsem neváhal a pozvání přijal. Na první organizační schůzce v Jihočeském pivovaru jsme probírali podrobnosti, rozdělovali úkoly a řešili detaily, co je třeba zajistit. Hned v úvodu nás

Michael varoval, že plavba na lodi je návyková věc, což jsem mu vytkl, protože před návykovostí nás měl varovat dříve, než jsme se rozhodli pro účast. Proběhlo rozdělení do dvojic, kterým byly přiděleny kajuty a na každý den jedné dvojici připadne úkol zajistit denní službu včetně vaření teplého jídla. Tam jsem také zjistil, kdo bude tvořit posádku, a začal se na akci těšit. Pán Bůh má smysl pro humor, a tak jsme se sešli dva Láďové, Petrové, Josefové a Honzo-

Na vlnách s prorokem Jonášem

vé. Rozeznat Petra od Petra bylo možné podle prvního písmena příjmení, ale Honzu Jar. nebylo možné odlišit od Honzu Jar., což způsobilo drobné organizační zmatky. Asi týden před odjezdem vrcholily přípravy, a když jsem v pátek 18. 9. 2015 večer opouštěl Prahu po dálnici na Brno, vyjížděl jsem s velikým natěšením, ale také s obavami, jak budu snášet houpaní vln a zda mi to stojí za to, abych ve svém věku podstupoval trápení mořskou nemocí.

Po dlouhé noční jízdě jsme se v teplém sobotním dopoledni ocitli před lodí, která nám v budoucích dnech bude jediným pevným bodem v prostoru. Nebylo snadné ji najít, protože byla jednou z mnoha set, které kotvily v přístavišti v Sukošanu – tuto „marinu“ najdete pár kilometrů jihovýchodně od Zadaru a je pry největší v Chorvatsku. Převzali jsme loď od předchozí posádky a společnou mší v lodní kajutě

oni ukončili a my jsme zahájili naši plavbu. Loď byla menší, než jsem si představoval, a tím bezbrannější v případě nepříznivé počasí. Svou nepatrností oproti rozlehlé vodní pláni byla náchylná k nepravděpodobnému kolébání, které se z poryvů vln přenášelo na naše smysly. Když jsme opouštěli přístaviště, nezapomenutelný dojem ve mně zanechal pohled na les tvořený mnoha stovkami stěžňů tyčících se z lodí nad rozsáhlou vodní plání. První den jsme strávili seznamováním se s lodí a nacvičováním dovedností nutných k ovládání lodí. Naučili jsme se, co je to kokpit, vinšna, otěž, ráhno, topenanta, stěh, gema, refování, napnout plachtu, přitáhnout, fendr, vazák... Hlavně jsme si museli dávat pozor, aby nás halza neshodila z paluby – po palubě je navíc třeba se přemísťovat po návětrné straně. Po několika hodinách na moři jsme se vrátili do domovské mariny s úspěšně zvládnutým základním výcvikem a druhý den zrána jsme

po prvním vydatném dešti vyrazili do dálek, doslova – kam nás vítr zanese.

Pluli jsme k severozápadu dnem zalitým sluncem. Po levici ostrovy a po pravici pevnina s nápadným městem Zadar. Nad pevninou se k oblakům zvedal dlouhý pás horstva. Nad ním se vařily mraky, úkaz zvaný Bora. Pásmo mraků v délce několika desítek kilometrů pevně sedící jako čepice na vrcholu horstva se za celý den vůbec nepohnulo. Když jsme navečer přirazili k pevné zemi, do zátoky s impozantním, ale už vojáky nepoužívaným bunkrem pro válečné lodě, kde jsme se chtěli ukrýt před noční bouří, byl jsem rád, že konečně stojím na pevné zemi. Jenže houpala se se mnou nejen loď, ale už i ta pevná půda pod nohama. Ti, kdo neměli službu, vyrazili na průzkum ostrova Dugi otok (což v překladu znamená Dlouhý ostrov). Pěšinou jsme se dostali k cestě a po cestě do vesnice, rozprostírající se v údolí ostrova. Na kopci byl kostel a odtud nádherný výhled na moře. Na hřbitově kolem kostela jsme si prohlíželi náhrobky. Většina zde pochovaných obyvatel se dožívala 90 let. Ve vesnici byla snad polovina obydlí opuštěných a dříve dobře zvelebované olivové sady byly jen tu a tam udržovány lidskou rukou. Ve večerním vzduchu voněla levandule, a než jsme se stačili vrátit k lodi, Slunce již zapadlo za kopce. Vlny v noci houpaly s lodí a ta žádí s velkým rachotem bouchala o hladinu tak, až mne to probudilo. Vrzání bylo hrůzostrašné a vyděsilo mne natolik, že jsem se obával, jestli se loď neodvázala a nenaráží na nějaký balvan. Vylezl jsem na palubu a s baterkou se přesvědčil, že lodi nic nehrozí a dunivé nárazy jsou „jen“ plácnutím lodi o vodu poté, co vlna zvedla záď nad hladinu.

Celý následující den jsme pluli na jihovýchod. Po pravici nás dlouhou dobu provázel táhnoucí se Dugi

otok a po něm Kornat, po levici se střídaly různé ostrovy, největší z nich byl Žut. Když jsme se doplavili do pozice, z níž jsme mohli zahlédnout pevninu, po včerejší čepici nad horstvem nebylo ani památky. Před najetím do zátoky u ostrova Žirje jsme zažili západ Slunce, které se nořilo do moře a za horizontem v dálce, kam jsem nemohl dohlédnout, přitom posledními paprsky hladilo Itálii. Se ztrácejícím se denním světlem jsme dopluli do zátoky a v odlesku osvětlení z pevniny jsme zakotvili na bójce.

Následující den jsme vypluli na otevřené moře, mířili dále k jihovýchodu, odkud se z moře postupně vynořoval ostrov Vis. Na konci celodenní plavby, ve vzdálenosti několika metrů kolem skaliska hlídáního majákem, jsme vpluli do zátoky, kolem které se rozkládá město Vis. Toto místo bylo osídleno již ve starověku. Jsou zde vykopávky z doby římské a zbytky amfiteátru. Než jsme se všichni pomocí člunu, do kterého se vešli jen tři námořníci, přepravili na pevninu, padala na Vis tma. Ochutnali jsme výbornou jadranskou zmrzlinu, ale vína od sto dvaceti korun za deci jsme si protentokrát odepřeli.

Druhý den po ránu jsme ze zátoky města Vis vypluli a po chvíli jsme zakotvili kousek dále v malé zátoce, v níž jsme se opět koupali, slunili a odpočívali. Někteří vyrazili po břehu do opuštěné rozsáhlé

podzemní pevnosti se spoustou střílen, zbudované v minulosti k obraně strategicky důležitého ostrova Vis. Nastal čas obrátit směr a začít se vracet. Kapitán vybral cestu mezi ostrovy k pevninskému městu Trogir, ležícímu nedaleko od Splitu. Město založené Řeky už ve 3. století před Kristem má zachovalé hodnotné historické jádro s románskou katedrálou sv. Vavřínce a přístup od moře k němu stráží mohutná pevnost, kolem níž jsme proplouvali. Přirazili jsme ke břehu, abychom se prošli historickými uličkami, náměstími a po promenádě lemované vzrostlými palmami. Pak jsme odpluli a poblíž hledali vhodné kotviště, kde bychom byli v noci chráněni před nárazovým větrem, který měl v průběhu noci nastat. Při večeri jsme si po dvojicích rozdělili noční hlídky a ti, kdo neměli hlídku, šli spát. Když nás ráno v půl čtvrté budila předchozí hlídka, předávala nám stanoviště s tím, že doposud bylo moře klidné a blýskalo se už od večera jenom v dálce. Poslední blesk však udeřil velmi blízko a právě nastává změna. Díky změně počasí nám hlídka utekla velice rychle, protože se počasí rozbouřilo. Probudili jsme kapitána a museli jsme s lodí kroužit kolem kotvy, aby se neutrhla a loď nebyla vržena na skaliska, která jsme hlídali v noční tmě slabým svitem baterek. Po hlídce jsem usínal houpán neklidnými vlnami. Probudil jsem se již za světla v rychle plujících lodích, hnané ostrým větrem

na moři. Vlny byly čím dál vyšší. Kvůli vlnám nebylo možné uvařit snídani, a tak zvraceje nemusel jsem rybám odevzdávat plný žaludek. Hustě přšelo tak, že moře se v dešti nedalo odlišit od vod padajících shora. Když kapitán těm, kdo se zvládli z kajut dostat na palubu, rozdál záchranné vesty, věděli jsme, že situace začíná být vážná. Nakonec se moře uklidnilo, a když jsme večer kotvili z druhé strany ostrova Žirje, v zátocě již bylo zcela klidné. Než se setmělo, stihli jsme jen vyběhnout na kopec, ze kterého jsme mezi keři zahlédli vesnici nad přístavem.

Další den jsme pluli s vědomím, že jde o poslední den plavby, proto jsme si to užívali. Poslední kotvení v zátocě, poslední koupání... V podvečer jsme se vrátili do Sukošanu. Upravili jsme se a vyrazili do restaurace na kapitánskou večeři. Pojily nás společně prožité zážitky, které jsme u prostřeného stolu hodnotili. A zároveň se loučili se svobodou a volností, kterou plavba umožňuje. Povzbudila nás pochvala kapitána: „Když jsem vás bral na palubu poté, co předchozí turnus zahrnoval ženy, očekával jsem, že týden s chlapeckou obsluhou bude představovat čas sebezáporu a postu. Byl jsem překvapen, že pánská kuchyně může být ještě chutnější a pestřejší než dámská.“ Ostatně ne jeden z nás asi při plavbě přibral. I díky tomu, že jsme nezažívali obvyklý stres všedních pracovních dní.

Všechno krásné někdy končí. V sobotu jsme se přestěhovali z lodi na pevninu. Bagáž ztenčenou o spotřebovanou stravu naložili do našich dvou aut, předali loď, zamávali slunnému pobřeží a vyjeli na sever do české kotliny. Trápení mořskou nemocí jsem nakonec jako jediný neunikl bez následků, ale přes tuto nepříjemnost jsem rád, že jsem se mohl plavit, a jsem šťasten tak, jak může být šťastný kluk,

kterému se splní dětské přání. Michaelovo varování před návykovostí mohu potvrdit. Zážitek je návykový, nesmírně rád bych plavbu ještě opakoval.

Ve svém věku jsem již mnohé zažil, musel jsem snést trpkosti i životní prohry, ale také jsem přijímal od Boha mnohá dobrodiní. S mnohým jsem se smířil. Svůj život vnímám jako ustálený a již neočekávám splnění nějakého klukovského snu. O to víc se cítím překvapen neplánovanými a nečekanými událostmi, které dnes přijímám s velikou vděčností Pánu Bohu, kterou jsem v mládí – bohužel – neznal. S touto vděčností vzdávám upřímné díky Bohu nejen za toto obdarování.

Díky patří také všem, kteří na plavbě měli podíl. Dvanáct chlapů na jedné malé lodi spolu celý týden – to přináší nároky na ohleduplnost jednání, trpělivost a snášenlivost. Silným zážitkem pro mne bylo právě toto chlapecké společenství, které jsme vytvořili. Sešlo se nás symbolicky dvanáct jako apoštolů, uprostřed nichž přebýval Ježíš. Napadlo mne při tom, zda jsme mezi sebou měli také Jidáše? Tato role totiž připadla na mne, když jsem byl pověřen úkolem starat se o lodní pokladnu. Doufám však, že nikdy Ježíše nezradím, a proto jako Jidáš neskončím.

Zvlášť bych chtěl ocenit odvahu P. Michaela, se kterou se do tohoto dobrodružství pustil. Je něco jiného pořádat exercicie tam, kde se člověk může skrýt do ústraní, a něco jiného je pobývat v těsném kontaktu týden na lodi, kde nelze skrýt to, co by

člověk nerad ukazoval. Proto si vážím jeho silné vnitřní integrity, kterou jsem mohl při společném pobytu pozorovat. To je pro mne důležitým zážitkem, který si z lodi odnáším. Jsem vděčný Bohu, že máme uprostřed nás, ve farnosti, takového kněze.

Několik postřehů z duchovního programu plavby. Uprostřed vln jsme rozjímali nad prorokem Jonášem:

- *Před Bohem neutečeme. Jestliže nás pověřil nějakým úkolem, ani moře není dost hluboké, abychom se před Bohem ukryli.*
- *V životě nám přicházejí do cesty „majáky“. Varují nás před nebezpečím, ukazují nám správný směr. Bez nich bychom zabloudili, minuli cíl plavby nebo zahynuli. Signalizují, že bychom měli upravit směr, pootočit kormidlo!*
- *Bůh má rád nejen mne, ale stejně miluje všechny ostatní lidi. Když oni zbloudili a nekrácejí po jeho stezkách, dostávají šanci, mohou se obrátit. Jsou pro Boha cennými. Dokážeme Bohu odpustit, že je nepotrestal, když se odvrátili od svých špatností a činí pokání? Když je Bůh milosrdný a štědrý ke mně, měl bych totéž dopřát každému.*

Jožka Schreier

BYL TO POŽEHNANÝ TÝDEN

Netušil jsem, co si pod tím představit. Plachetnice není výletní loď a posádka se tu musí otáčet, aby plula tím správným směrem. Jak to půjde spojit s modlitbou, ztišením se a nasloucháním Božímu

slovu? Ptal jsem se. Beru si Bibli, ale je tam vůbec možné ve vlnách číst? Mořská nemoc, ponorková nemoc? Odjížděl jsem s otázkami, ale pln očekávání z dobrodružství a odhodlán dát kus sebe pro to, aby to byl skutečný zážitek pro nás všechny.

A už po setkání na parkovišti před odjezdem jsem z reakcí ostatních nabyl přesvědčení, že podobně naladěni jsou ostatní členové posádky.

A skutečnost předčila mé očekávání. Byli jsme blízko přírodě a mohli prožívat její nádheru i drsnost při bouři ve vlnách. Prožívali jsme navzájem blízkost a důvěru. Každý zde měl své místo a vlastní nezastupitelnou úlohu.

Všichni zaujaté plnili pokyny našeho mladého, ale zkušeného kapitána Patrika, který nás uvedl do světa námořníků a byl pro nás zárukou, že loď je v dobrých rukou. A i proto, když se moře zklidnilo, mohli jsme se bez obav ponořit do biblického příběhu o Jonášovi, skrze který nám Otec Michael dával témata k přemýšlení a meditaci, abychom dokázali plout bezpečně s lodí našeho života, byli správnými kapitány v našich rodinách a viděli všechny majáky, které nás varují před ztroskotáním.

Ačkoli mořskou nemoc někteří z nás pocítili, ponorková se neobjevila ani náznakem. Každý z nás tahal za jiné lano, ale dohromady jsme táhli za jeden provaz, který umožnil lodi i nám plout vpřed. A když někdo ve větru na své lano nestačil, vždy mu přiskočil někdo na pomoc. Uvědomil jsem si na tom sílu společenství.

Bylo to požehnaný týden a já bych chtěl tímto poděkovat všem zúčastněným chlapům za dny plné bratrské atmosféry v blízkosti Boží a jeho nádherného stvoření.

Standa Hamala

NÁDHERNÝ ČAS NA LODI

Až vás – pokud tedy budete mít to štěstí – v KCMT či jinde osloví P. Michael Špilar s nabídkou plavby po moři, prosím, neváhejte a neodmítejte. A to ani tehdy, když si po přijetí této velmi lákavé nabídky zlomíte ruku, jako se to podařilo mně. Čeká vás totiž nejen duchovní program (exercicie), ale taky dobrodružství většinou z nás dosud nezažité. Nedejte se potom zmást tradiční cestou Praha

– Znojmo (případně Brno) – Vídeň – Záhřeb – Jadran. Mnozí z nás tu cestu prožili či protrpěli už několikrát, třeba i několik málo týdnů před plavbou. Jakmile však zamíříte k přístavišti, opustíte obvyklou představu dovolené u moře a zažijete nádherný čas na lodi. Navzdory všem bouřkám na obloze i ve vašich útrobách. Tak tedy ještě jednou (je to jako s vírou): až vás osloví, přijměte a následujte ho!

Honza Jaroš

PROVÁZEL NÁS PROROK JONÁŠ

Dvanáct chlapů na jedné palubě. Naučili jsme se trochu ovládat loď, trochu rozumět moři, trochu poslouchat kapitána a trochu naslouchat farářovi.

Provázel nás prorok Jonáš. Z něj mě nejvíc oslovil Jon 4, 9-11: Bůh se však Jonáše otázel: „Je dobře, že pro ten skočec tak planeš?“ Odpověděl: „Je to dobře. Planu hněvem až k smrti.“ Hospodin řekl: „Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. A mně by nemělo být líto Ninive, toho velkého města...?“

Pro co všechno já planu hněvem až k smrti a nevidím, co se mi tím chce říct...

Láďa Staněk

FARNÍ ZÁJEZD

DO LITOMYŠLE, VYSOKÉHO MÝTA A HOLIC

Tentokrát jsme s Irenou Řivnáčovou a jáhnem Pavlem Urbanem zamířili do východních Čech.

Na začátku cesty nás jáhen Pavel všechny pozdravil a pomodlili jsme se „Otče náš“. Jeli jsme jako vždy z Jižního Města od Komunitního centra Matky Terezy. V 8.30 jsme se tradičně začali modlit růženec. Cesta nám rychle ubíhala a asi po dvou hodinách jsme se ocitli ve městě Litomyšl. Město je nejen rodištěm hudebního skladatele Bedřicha Smetany, který se zde narodil 2. 3. 1824, ale také rodištěm Julia Mařáka a Zdeňka Nejedlého. Také zde působili Božena Němcová a Alois Jirásek.

Prohlídku města jsme začali v kostela sv. Klimenta, což je první farní kostel v Litomyšli, a kostela Povýšení sv. Kříže. V tomto kostele nás zaujaly pozoruhodné varhany. Následoval pak kostel Nalezení sv. Kříže, jemuž věnoval ostatek sv. Kříže sám Karel IV. Všemi kostely nás provázel salesián P. František Beneš. Nakonec jsme pod jeho vedením navštívili

ještě kapli sv. Markéty s moderními vitrážemi v gotickém prostoru. Než jsme se s paterem Benešem rozloučili, vyfotili jsme se s ním před kostelem Nalezení sv. Kříže.

Potom byla individuální prohlídka pamětihodností města. Mohli jsme navštívit zámek, rodný byt Bedřicha Smetany a také náměstí, které se chlubí nádherným podloubím. Dále bylo k vidění Váchalovo muzeum. Měli jsme štěstí, že v ten den byly na zámku 3 svatby, a tak jsme viděli tři krásné nevěsty, které se procházely a fotily v zámecké zahradě. Prohlídku města jsme zakončili návštěvou restaurace Slunce na náměstí, kde jsme měli báječný oběd. Po obědě jsme se s městem Litomyšl rozloučili a odjeli do města Vysoké Mýto, kterým jsme prošli odpoledne. Autobus nám zastavil přímo v centru. Dominantou města je nádherný kostel, který jsme si pro-

hlédli zvenku. Cestou ke kostelu jsme si všimli sochy krále Přemysla Otakara II. Návštěvu Vysokého Mýta jsme zakončili návštěvou cukrárny, kde si většina z nás dala výbornou kávu a dortík.

Posledním místem našeho zájezdu bylo město Holice, kde se nachází muzeum cestovatele dr. Emila Holuba. Ve městě je též jeho socha. Zajímavou stavbou v Holicích je radnice, která je postavena v moderním stylu na místě staré radnice, která byla na konci 2. světové války zničena. U nové radnice stojí miniatura radnice původní.

Z Holic jsme se ve večerních hodinách vydali na zpáteční cestu do Prahy. Na cestě zpět jsme se jako vždy modlili a děkovali Pánu Bohu za krásný výlet.

Jiřina Švejnová

SVATÁ MECHTILDA

Matylda z Hackeboru-Elpedská

Narodila se asi r. 1241 do hraběcí rodiny von Hackeborn na hradě Helfta u Eisleben na území Sasko v Německu. Vedle bratrů Louise a Alberta měla asi o 10 let starší sestru Gertrudu, která brzy odešla do benediktinského kláštera v Roldorsdorfu založeného v roce 1234.

Mechtilda byla dána v sedmi letech na výchovu do tohoto kláštera vzdáleného přes 60 km. Asi o tři roky později v roce 1251 se zde její sestra stala představenou. Mechtildě se zalíbilo žít pod jednou střechou s Ježíšem v nejsv. svátosti, kterého stále více milovala, a později se jejím nejrůznějším přáním stalo chtít jen to, co chce Ježíš.

Hraběcí rodina, vzhledem k tomu, že první dcera zůstala v klášteře, měla přání Mechtildu provdat. Sama její sestra se domnívala, že u Mechtildy nejde o opravdové povolání k řeholnímu životu, a když chtěla zůstat, zapojovala ji do všech modliteb komunity a do postních aktivit, aby ji odradila, přičemž mlčení, bdění a újma v jídle měly prověřit správnost volby. Mechtildu nic nedokázalo odradit a v 18 letech požádala o složení řeholních slibů. V srdci byla již Kristu zasvěcena. Bylo na ní vidět, že je zde velice šťastná a vyzařovala z ní radost. Sestry ji prý v té spojitosti nazývaly Kristovým slavičkem. Jinde je uváděno, že on sám ji oslovoval „můj slavičku.“ Zpívala mu celým životem. Pro své nadání k vážné a duchovní hudbě vedla také s nadšením pěvecký sbor.

Se svou sestrou Gertrudou měla v Helfě (kam se v roce 1258 komunita přestěhovala) vliv na výchovu jiné Gertrudy, kterou církev nazvala „Velikou“ (pam.16.11.). Život Mechtildy byl poznamenán mnoha milostmi i mnohým utrpením. Vedle mystických zážitků podstupovala těžké zkoušky. Prudké bolesti hlavy a i jiné útrapy přijímala z lásky k Ježíši. Vynikala službami, horlivostí při každé úložné práci a mimořádnou péčí o další nemocné sestry. Modlila se s nimi a prožívala jejich starosti.

Z pokory dlouho mlčela o svém mystickém životě, s nímž se po čase musela svěřit svému zpovědníku a odhalila ho později i některým sestrám, jimž důvěřovala. Měla dar se tkávat se jako vizionářka s Kristem, dar nazírání i poznávání Božích přání a záměrů ke spáse lidstva. S tím souviselo zřikání se všeho světského a láskyplná odevzdanost Bohu.

V zápisích později zaznamenala svou oddanost Pánu slovy: **„Kdybych získala všechnu sílu a zdraví, co jsem mívala, nechtěla bych je, pokud by se to protivilo tvé vůli, Pane. Chci všechno, co ty chceš, a proto, že to chceš ty. Chci stejně milé i protivné věci.“**

Svá vidění a spojení s Ježíšem popsala v knize, která vyšla brzy po její smrti s názvem: **„Kniha o zvláštní milosti.“**

Můžeme se zamyslet nad uvedenými slovy Pána Ježíše k sestře Mechtildě:

• **„Všeho mám přehojně, trpím jen nedostatkem lidských srdcí (lidské lásky).“** – **„Nic mne tak netěší, jako lidské srdce.“**

• **„Máš možnost mě přitáhnout už pouhou vůlí; takovým způsobem nepřitáhneš ani pouhou nitku, ani střepinu, ale mne přitáhneš každým úkonem vůle, každým vzdechem.“**

• **„Kdyby člověk věděl, kolik spásné milosti mu pramení z přijímání mého Těla, omdlel by radostí.“** – **„Kdyby někdo zničil celý svůj život, kdyby těžkými hříchy všechno promarnil, a chce znovu vše napravit, ať lituje, ať přistupuje často k Svátosti Oltářní. Tato Svátost obsahuje všechna dobra, všechny poklady milosti.“** – **„Čím častěji a hodněji někdo přistupuje k Svátosti Oltářní, tím více v jeho duši působím, tím více posvěcují jeho skutky.“**

Přesný rok úmrtí se nedochoval, zemřela zřejmě ve věku nedožitých 60 let. Zaznamenána jsou však její poslední slova: **„Dobrý, milý Ježíši, konečně přicházíš, ó jak ti děkuji.“**

Přesný rok úmrtí se nedochoval, zemřela zřejmě ve věku nedožitých 60 let. Zaznamenána jsou však její poslední slova: **„Dobrý, milý Ježíši, konečně přicházíš, ó jak ti děkuji.“**

UČENÍ O OČISTCI

Nejen katolík, ale někdy i člověk, který o sobě říká, že není věřící, slyšel a také používá slovo „očistec“. Toto slovo chápe každý trochu jinak. Někdy ve vztahu k nějaké situaci ze života, dřině, problému, nutnosti snášet něco, co není příjemné, co vyžaduje úsilí, a někdy ve vztahu k životu po smrti. Přímou o očistci se ve Svatém písmu nemluví, přesto katolická církev vyvodila učení o očistci na základě několika úryvků ze Svatého písma.

V páté kapitole Evangelia podle Matouše se píše (5, 25-26): „Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi, a byl bys uvržen do vězení. Amen, pravím ti, že odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního haléře.“ Slova „odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš“ otcové církve (Tertulián, Cyprián) vnímali jako nepřímý odkaz na očistec.

Slova Pána Ježíše z dvanácté kapitoly Evangelia podle Matouše (12,31-32): „Proto vám pravím, že každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu Svatému nebude odpuštěno. I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno; ale kdo by řekl slovo proti Duchu Svatému, tomu nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.“ Je to důležitý text pro učení o očistci, ve kterém Pán Ježíš mluví, že existuje možnost odpuštění v budoucím věku.

Učení církve o očistci, které vznikalo během lyonského, florentského a tridentského koncilu, můžeme najít v katechismu katolické církve, např. v paragrafech: 1030, 1031 a 1032. Říká se tam mimo jiné: „Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očistěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni očisťování, aby dosáhli svatosti nutné ke vstupu do nebeské radosti. Církev nazývá toto konečné očisťování vyvolených očistcem; to je něco úplně jiného než trest zavržených. Církev formulovala nauku víry o očistci zvláště na florentském a tridentském sněmu. Církevní tradice mluví, s odvoláním na některé texty Písma, o očistném ohni: „Co se týká některých lehkých hříchů, je třeba věřit, že před posledním soudem je očistný oheň; vždyť ten, který je pravda, říká, že jestliže se někdo rouhá Duchu Svatému, nebu-

de mu odpuštěno ani v tomto věku, ani v budoucím (Mt 12,32). Z tohoto tvrzení se odvozuje, že jisté viny mohou být odpuštěny v tomto věku, ale jiné v budoucím věku.“ Toto učení se také opírá o modlitbu za zemřelé, o níž hovoří již Písmo svaté: „Proto dal [Juda Makabejský] přinést smírnou oběť za mrtvé, aby jim byly odpuštěny hříchy“ (2 Mak 12,46). Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou oběť, aby, očistěni, mohli dosáhnout blaženého patření na Boha. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé.“

Existenci očistce potvrzují také návštěvy zemřelých, kteří prosí o pomoc. Ve vyznání víry říkáme, že věříme ve „společenství svatých“. Znamená to jakési „prolínání“ světů. Svět církve putující a bojující, kterou jsme my na zemi, a svět církve vítězné, která je v nebi, mezi sebou komunikují: např. modlíme se na přímluvu a o pomoc svatých. Existuje také třetí dimenze, nebo způsob existence církve, a to církev očisťující se, která je v očistci. Máme mnoho svědectví o tom, že zemřelí, kteří jsou v očistci, přicházejí na zem a prosili o pomoc, varovali a pomáhali. I když tyto zprávy církve uznává za soukromá zjevení, žádným způsobem je nepodceňuje.

O kontaktech se zemřelými nám přináší zprávy mnoho svatých. Když se otce Pia jednou zeptali, kolik lidí k němu každý den přichází, prý odpověděl, že víc z očistce než živých. Jsou známé příběhy o tom, jak při havárii auta zemřelo v Itálii několik františkánů. Když o tom spolubratři chtěli vyprávět otci Piovi, poznali, že o nich už ví z osobního setkání. Známý byl také případ starého člověka a mladého řeholníka, kteří se ukázali otci Piovi. Oba přišli z očistce prosit za přímluvu. Otec Pio jim slíbil mše svaté a hned potom odešli;

Bude dobré si u těchto příkladů návštěv zemřelých z očistce připomenout teologické podmínky mystického kontaktu, abychom pochopili rozdíl mezi návštěvou zemřelých z očistce a spiritismem (kdy máme co do činění se zemřelým, ale není to návštěva z očistce). Za prvé je důležitý důvod návštěvy: zemřelí z očistce se zjevují s kajícíností, s vědomím důležitosti toho okamžiku, s velmi konkrétní prosbou o modlitbu, oběť. Vyloučená je zvědavost, nediskrétnost a jiné neduchovní cíle. Za druhé zemřelí z očist-

Italský básník Dante Alighieri (1265–1321) nám předkládá zajímavou představu očištění, který tvoří sedm kruhů nebo stupňovitých říms, jejichž obvod se k vrcholku stále zmenšuje. Duše se tam očišťují od sedmi hlavních hříchů, jejichž pořadí je: pýcha, závist, hněv, lenost, hrabivost, hltavost, chlipnost.

ce jsou zbožní, přichází z Božího dovolení a jsou si vědomi moci církve, např. hodnoty modlitby, mše svaté. Za třetí zemřelí z očištění nepřichází ke všem, ale k těm, kteří jsou zbožní, diskrétní a duchovně připravení unést takovou zkušenost. Za čtvrté je důležitý způsob zjevení, ve kterém jsou dva prvky. Za prvé: člověk sám nevyhledává kontakt se zemřelými, jak je tomu u spiritismu, ale zemřelí hledají kontakt s člověkem. Za druhé: člověk během kontaktu není nijak omezen, není v transu, nestává se médiem, ale zůstává při smyslech a při vědomí. Bůh totiž nemluví skrze člověka používaje ho jako předmět, ale má v úctě jeho čest a svobodu. A proto takový postup zemřelým z očištění ani nedovoluje. Trans médií je proto spojen jen se spiritistickými zážitky (i v případech extáze svatých nejsou tyto lidé nikdy zbaveni vědomí, jsou jaksí přítomni tomu, co se děje).

Ti, kteří nás prosí o pomoc pro sebe, se nám mohou také odvděčit. Sv. Kateřina z Bolseny, která se velice modlila za zemřelé v očistci, napsala: „Často-krát to, co jsem skrze svaté v nebi nemohla získat,

ihned jsem obdržela, když jsem se obrátila na zemřelé v očistci.“ Sv. Jan Vianney říkal: „Kdybychom jen věděli, jakou moc mají zemřelí z očištění nad Božím Srdcem a jaké milosti můžeme jejich prostřednictvím získat, nebyli by tak opuštěni a zapomenuti. Pokud chceme vyprosit u Boha opravdovou lítost za naše hříchy, obraťme se k zemřelým z očištění.“

Síly vzájemné přímělné modlitby mezi živými a zemřelými si byl vědom také dnes už svatý papež Jan XXIII., který ve své duchovní závěti napsal: „Srdečně vzpomínám – tváří v tvář smrti – na všechny a na každého zvlášť, kteří přede mnou už učinili ten poslední krok. Myslím také na ty, kteří mě přežijí a půjdou za mnou. Prosím, ať se za mě modlí. Odvděčím se jim z očištění nebo z ráje, kde, jak doufám, budu přijat. Opakuji ještě jednou – ne díky mým zásluhám, ale díky milosrdenství mého Pána. Na všechny pamatuji a za všechny se budu modlit.“

P. Wojciech Zubkiewicz SAC, www.apostol.cz
(redakčně zkráceno)

zprávičky z Farní charity

Milí přátelé,
začátkem listopadu slavíme svátek všech svatých a připomínáme si památku zesnulých. A tak mi dovozte, abych zavzpomínala na jednu moc milou paní, která vlastně nikdy nebyla naší klientkou. Přesto jsme ji denně potkávali, měli jsme ji moc rádi a budeme na ní vzpomínat.

Paní Laděnka s manželem bydlela ve stejném patře jako jedna naše klientka. Přestože by jí v listopadu bylo 85 let, byla velmi činorodá. S naší klientkou se velice přátelila, denně k ní chodila s kávičkou a nějakým vlastnoručně vyrobeným moučníkem. Dámy spokojeně proklábosily část odpoledne. Měly také stejnou kadeřnici i pedikérku, které je chodily kráslit až do bytu a obě dámy si užívaly pravidelná „beauty odpoledne“, jak tomu doslova a do písmene říkaly. Laděnka chodila své přítelkyni také nakupovat drobnosti a venčila jí psa. Obětavě se starala i o manžela, který je nemocný a z bytu vychází pouze, když musí navštívit lékaře.

Laděnka byla sluníčko, to se nedá jinak říct. Do poslední chvíle elegantní dáma. Vždy byla velmi působně oblečená, vše barevně sladěné v jasných pastelových barvách, upravená, voňavá a usměvavá. Přitom její život nebyl procházkou v růžové zahradě. Manžel byl dlouhodobě nemocný. Dcera se velmi bouřlivě rozvedla a vychovala děti sama. Když děti vylétly z hnízda, bývalý manžel se vrátil. Krátce po svém návratu onemocněl a po dlouhém boji s rakovinou zemřel v domácnosti ošetření. Laděnka s dcerou mu dosloužily až do konce. Laděncin syn měl dvě dcery. Jedna prodělala ve třech letech velmi vážné onemocnění CNS, které vážně poznamenalo celé její dětství,

druhá před dvěma lety podlehla zranění, které utrpěla při pádu ze skály.

Přes všechny útrapy Laděnka nikdy na život nezaněvřela. O rodině mluvila, ale nikdy nikoho svými problémy nezatěžovala. Naopak, pomáhala všude, kde jen trochu mohla. Svým dětem, vnukům i lidem okolo sebe. Každou neděli se vyfíkla a vyrazila do kostela. Měla tam své oblíbené místo, na kterém sedávala neděli co neděli po mnoho let. Ještě poslední neděli svého života byla v kostele, ale už jí prý nebylo dobře. V pondělí se svěřila pečovatelce,

že sotva došla k přijímání, z kostela ji museli odvézt autem, a že se cítí slabá. Ve středu upadla do bezvědomí. Pan farář jí ještě stihl navštívit v nemocnici, ale už se neprobírala. Ve čtvrtek dopoledne potom tiše vydechla naposledy. Chybí nám všem, ale milou vzpomínku na krásného člověka si sebou ponešeme po celý život.

Laděncin manžel teď zůstal v bytě sám. Děti se o něj sice pečlivě starají, ale samozřejmě chodí do práce. A tak máme dalšího klienta. Máme velkou

výhodu, že jsme Laděnkou dobře znali a můžeme na ní s panem Vladimírem vzpomínat a vracet se zpět k hezkým společným okamžikům.

Začíná listopad a blíží se tradiční období, kdy nám budou chybět finanční prostředky na provozní náklady. Moc prosím naše dárce, kdybyste mohli být tak hodní a pamatovali na nás jako každý rok. Potvrzení o přijetí daru k daňovému přiznání 2015 mohou vystavit pouze dárčům, jejichž dar bude připsán na náš účet do 31. 12. 2015. Každá pomoc nás posune o pár dní dál.

Děkujeme všem dárčům, v kasičce u sv. Františka se sešlo 677 Kč. Na přístroj na měření Quickova testu se prozatím sešlo 12.000 Kč. Za vaše dary moc děkujeme.

Přeji vám pokojný listopad.

Eva Černá

DESATERO KE STRACHU Z ISLÁMU

Milí farníci, rád bych se s vámi společně zamyslel nad textem Mons. prof. PhDr. Tomáše Halíka, Th.D., který se týká problematiky uprchlíků. Text byl publikován v Lidových novinách dne 3. 10. 2015 pod titulkem „Desatero ke strachu z islámu“.

Halíkův text navazuje na společné prohlášení kardinála Dominika Duky, OP a Mons. Jana Graubnera ze dne 10. 9. 2015, ve kterém vyzývají nás, křesťany, abychom prověřovali pravdivost informací a šířili pouze pravdivé a ověřené informace, vyvarovali se příklonu k iracionálním projevům ze strany extrémistů a nenechali se opanovat strachem.

Dovoluji si proto alespoň ve zkratce uvést jednotlivé body „Desatera“:

1. Veškeré obecné soudy o islámu („Islám tady nechceme“), jsou zavádějící; vždy je třeba se ptát: Jaký islám?
2. Pokud něco skutečně odporuje islámu, pak je to tzv. Islámský stát, který má s islámem asi tolik společného, kolik měli irští teroristé či upalování čarodějnic s křesťanstvím a s evangeliem.
3. V Německu, Anglii, Francii žijí po desetiletí miliony muslimů, místní občané je znají, vědí, že naprostá většina z nich s hrůzami islámského terorismu nemá nic společného a proto obyvatelstvo z nich naprosto není tak zpanikařené a hysterické jako ti Češi, kteří většinou žádného muslima nikdy neviděli.
4. Zdaleka ne všichni uprchlíci jsou muslimové a i mnozí z těch, kteří přicházejí z muslimských zemí, jsou muslimy asi tak, jako je většina (i pokřtěných) Čechů křesťany. „Fanatických muslimů“ mezi uprchlíky mnoho nebude – ti se k Islámskému státu přidávají a nepřecháží před ním, nepřátele a fanatiky z nich ovšem můžeme nadělat našimi reakcemi.
5. Islám přistěhovałce do neislámských zemí přísně zavazuje dodržovat místní zákony a zvyky a zejména respektovat „lidi knihy“, křesťany a Židy.
6. Zavedou přistěhovanci pro Čechy právo šari'a, jak jsme denně strašeni na internetu? Šari'a je právo náboženské a platí jen pro muslimy – obdobně jako talmudická halacha platí jen pro Židy. Je absurdní bát se, že několik tisíc uprchlíků – i kdyby všichni byli pravověrní muslimové – udělá z naší země zemi islámského práva.

7. Zákonem šari'a straší především ti, kdo o něm slyšeli pár vytržených vět v bulváru.
8. Pokud budou uprchlíci vystaveni u nás nenávisti, pak je třeba si uvědomit, že pánové Konvička, Okamura, ale i Zeman a Klaus a jim podobní je tím nahánějí do náruče islamistických fanatiků a dělají přesně to, o čemto extrémistům jde.
9. Výroky: „bereme jen křesťany“ jsou hloupé. Opravdu se křesťané ze Sýrie budou u nás cítit mezi svými? Křesťané z předního Východu se budou dost divit „křesťanskosti“ ČR, do níž se mají údajně bezproblémově adaptovat. Zásada „pomáhat jen křesťanům“ je nekřesťanská, odpovídá Ježíšovu evangeliu, které vyzývá k pomoci všem potřebným přes všechny etnické a náboženské hranice.
10. Nespočívá ten klíčový problém našeho náhlého strachu ze ztráty naší kulturní a duchovní identity v tom, že podvědomě tušíme, aniž bychom si byli schopni to přiznat a adekvátně na to reagovat, že jsme jako národ a společnost tuto svou identitu ztratili? Není toto ten skutečně hlavní problém, na němž bychom se v souvislosti se současným „stěhováním národů“ měli zamyslet?

DISKUSNÍ STŮL

19. 11. 2015 OD 19.00 HOD.
V SÁLE KOMUNITNÍHO
CENTRA MATKY TEREZY

Ve spolupráci s otcem Michaellem Špilarem jsme pozvali do Komunitního centra Matky Terezy zajímavé hosty, kteří mají k dané problematice co říci. Jedná se o zástupkyni Konsorcia nevládních organizací pracujících s migranty v ČR – **PhDr. Evu Dohnalovou**, generální sekretářku České biskupské konference – **Mons. ThLic. Tomáše Holuba, Th.D.**, starostu MČ Praha 11 – **Ing. Jiřího Štylera** a absolventku Damašské univerzity v oboru islámské právo a pedagogika a ředitelku jazykové školy Arabesque – paní **Chimu Youssefovou**. Diskusi řídí Pavel Tvrdý

CO BYLO A CO BUDE?

co BYLO

Z kroniky Sněhové vločky

■ Schůzka – výroba turbánků

Pletení turbánku

Vyráběly jsme turbánky. Lucka a Eliška přinesly něco jako špejloprovázky pěkně dlouhý. Eliška ukazovala jeden způsob pletení turbánků a Lucka druhý, ten mi přišel lehčí. Dělalý jsme 5 řad, vypadalo to skvěle. Potom, když jsme se blížily ke konci, Lucka přinesla korálky, které jsme mohly vlést do turbánku. Vypadalo to skvěle, světle béžové turbánky s červenými, rudými nebo oranžovohnědými korálky. Moc jsem si schůzku užila a těším se, až budeme zas něco vyrábět.

Zapsala Žabka

■ Schůzka 9. 10. 2015

Přišly: Veve, Beruška, Žabka, Maky, Mumie, Drápek, Barča, Terka, Pampeliška. Na schůzce jsme si daly pokřik. Potom jsme si daly s Mumí krátký zápas. Nakonec jsme se odebraly do klubovny; tam jsme se posunovaly po mapě. A Maky se přidala ke mně, Žabce, Berušce a Barče. Potom jsme šly přichystat výstavu jedovatých kyttek. Nejdřív jsme nastříhaly provázky, potom jsme je přivazovaly k zábradlí a zdola na ně věšely síť. A potom jsme na ní věšely kousky jedovatých rostlin a k nim popis; bylo to zajímavé. Potom jsme si zahrály „Jsem sardel“ a šly domů.

Zapsala Veverka

Výprava do Českého ráje

■ První výprava světlušek – Mikešova cesta

V sobotu 19. 9. jsme se setkaly před kostelem v 9.00. Jely jsme metrem na Hlavní nádraží a pak až do Mnichovic. Šly jsme dolů s kopce, dostaly jsme první razítko a mapu. Šly jsme zase nahoru až na louku s hezkým koníčkem. Mezitím jsme dostaly druhé razítko. Podle žlutých značek jsme dorazily do Hrusic a cestou jsme hrály hry. Tam jsme se naobědvaly a dostaly jsme třetí razítko. Daly jsme si fotku u hospody a šly jsme k památníku Josefa Lady. Dostaly jsme čtvrté razítko. Pak jsme šly zpět po kraji silnice k cíli. Ušly jsme sedm kilometrů. V cíli jsme si koupily perníčky, vyfotily jsme se s vodníkem a dostaly jsme pamětní list. Vrátily jsme se ke kostelu a tam čekali naše rodiče. Byla to hezká výprava!

Zapsaly: Pauli a Juli

Mikešova cesta

Turnaj v softu

KSK odehrálo v neděli 18.10. turnaj proti Filištínům a Bobřům. Skončili jsme třetí ze třech zúčastněných týmů. Ale jak! Filištíni a Bobři postavili dospělé chlapce proti našemu týmu, kde byli dvanáctiletí i šestiletí kluci. Ale naši kluci bojovali znamenitě. Nejen že dávali proti secvičeným chlapcům body, ale chvílema v poli bránili tak skvěle a obětavě, že dospělí Bobři s Filištínama padali do autu jak hrušky s přemrzlejších stromů. Filištíni letos napsali na svůj WEB, že zápas byl vyrovnaný. Kluci, fakt díky, odvedli jste skvělou práci. Díky také Markovi. Jeho trenérská kampaň přinesla v řadách farních dětských talentů hojnou úrodu. Škoda jen, že turnaje se Marek nezúčastnil.

co BUDE

Na hory je třeba hlásit se už teď!

Vedoucí lyžáku, Honza Procházka, vzal na svá bedra veškerá rizika spojená s tím, že KSK Praha musí zaplatit do prosince polovinu ceny horské chaty. Bez včasného přihlášení účastníků by se dostal do vážných problémů. **Hlaste se včas!** Přihlášky a leťáky jsou již ve farnosti k dispozici. Jede se o jarních prázdninách v termínu **28. 2. až 6. 3. 2016**.

■ Pravidelné schůzky oddílu Sněhová vločka

- **Světlušky** (6–10 let) mají schůzky každou **středu 15.00–16.30**.
- **Skautky** (11–15 let) každý **pátek 15.45–17.15**. Každá první schůzka v měsíci (v kroji) je společná pro celý oddíl.

Rády přijmeme nové členky! Kontakty a další důležité informace naleznete na nových stránkách oddílu: **www.snehovavlocka.blanik.info**.

■ Pravidelné schůzky oddílu VOSA jsou ve středu od 17.00

Stále bereme nové členy jakéhokoliv školního věku, bez ohledu na stupeň vzdělávání.

Kdo má zájem, může si zajít pro přihlášku a pro další informace na začátek pravidelné schůzky před KCMT nebo poslat své kontaktní údaje na e-mail: **sportovky@kskpaha.org**.

Plavání pro školní a starší děti

V listopadu se mohou školní děti z farnosti připojit k pravidelnému plavání v čase schůzek oddílu VOSA. Sraz před KCMT. Garantem výuky bude Mýval, který je certifikovaným plavčíkem a vodním záchranářem. První plavání bude ve středu 11. 11. Účast děvčat je nutné domluvit předem. V bazénu se budeme děvčatům věnovat společně s klukama, ale je potřeba pro děvčata zajistit dospělý doprovod přes šatny.

Kontakty na vedoucí aktivit

- **Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek:** Lucka Skrčená
tel.: 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz
- **VOSA, křesťanský sportovní oddíl**
tel.: 603 256 411, sportovky@kskpaha.org,
- **Lyžák:** Honza Procházka
tel.: 608 228 730, hory@kskpaha.org

KŘÍŽOVÁ CESTA NA PETŘÍNĚ

se koná **29. 11. 2015** na 1. neděli adventní.
Sraz na Strahovském náměstí před kostelem
Panny Marie ve **14.30** hodin.

Zájezd do Drážďan

SKS pořádá jednodenní zájezd,
který se koná dne **5. 12. 2015**.

Odjezd je v 7.00 hod. z parkoviště
u Komunitního centra Matky Terezy.

Cena je 320 Kč.

Informace, přihlášky, platba
u Ing. Ireny Řivnáčové
(Mgr. Pavla Urbana), tel. 774 877 495.

K A V Á R N A

**v Komunitním centru
Matky Terezy**

je pro vás otevřena v časech:

PO 18.00 – 22.00

ÚT 15.30 – 19.30

ČT 15.30 – 17.30

dále v době programů v KCMT
a po nedělních mších sv.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

Služba farnosti v domovech seniorů na Hájích a Chodově

*Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal
sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako
výkupné za všechny.* (Mk 10,45)

Chceme se s vámi podělit o velikou radost. Do
služby v domovech seniorů na Hájích a Chodově se
k dnešnímu dni přihlásilo celkem 26 našich a „spřá-
telených“ farníků. Mezi nimi je i pět františkánských
terciářů z farnosti sv. Anežky na Spořilově.

Je to pro nás velká pomoc a posila. V současné
době se všichni postupně zaučujeme ve společné
službě, každý navštěvuje dle svého uvážení jednoho
až tři seniory, a někteří ještě teprve „čekají“. Velmi
si vážíme všech, kteří se k tomuto kroku odhodlali.
Jsou mezi námi studenti, mladé maminky i starší
farníci a farnice. Senioři v domovech seniorů jsou
velmi vděční za každou návštěvu. Pro některé je to
velká změna a někdy váhají naši pomoc přijmout.
V domově seniorů na Hájích nyní navštěvujeme 30
seniorů a na Chodově jich je 39. S našimi dobro-
volníky jsme se dohodli na pravidelných schůzkách,
abychom se mohli společně pomodlit a vzájemně
sdílet své osobní zkušenosti.

V domově seniorů na Hájích můžeme využí-
vat i jako dobrovolníci pomoc profesionálního
supervizora. Supervize slouží ke sdílení zkušeo-
ností a zážitků z dobrovolnické činnosti. Může také
pomoci načerpat nové síly a motivaci, řešit různé
problémové situace – např. jak lépe komunikovat se
seniorem nebo s personálem, a jak se vyrovnat se
zhoršováním stavu nebo s úmrtím seniora.

Pokud se někdo z vás rozhodne ke službě senio-
rům, pak prosím oslovte přímo otce Ladislava
nebo Michaela (kontakty jsou na poslední straně
Fchodovin). Můžete také zavolat paní Aleně
Balcarové, která má na starosti koordinaci dob-
rovolníků v domově seniorů na Chodově nebo
Pavlovi Tvrdému, který má na starosti dobrovolníky
v domově seniorů na Hájích.

Alena Balcarová – mobil: 777 333 860

Pavel Tvrdý – mobil: 720 405 234

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Díky všem, kteří jste se podíleli na DOBRODNU. Jsem vděčna těm, kteří se přidali a přiložili ruku k dílu. Velké díky patří také dobrovolníkům z právnické fakulty, kteří přišli a pomohli nám vysázet novou zeleň. Jsem ráda za ty, kterým leží naše farnost na srdci a nebojí se pro ni i něco udělat. Abych dlouho neřečnila. Blíží se zase další akce, kde bude potřeba každé ruky.

■ Již koncem listopadu začne pásmo nedělních koncertů, které budou až do adventu. Uvítali bychom vaši pomoc s přípravou sálu, kaple či kostela před akcí. Tyto koncerty jsou také příležitostí k tomu pozvat k nám své přátele. Více najdete v programu buď ve Fchodovinách nebo na webu. Tím, že se snažíme, aby bylo KCMT otevřené veřejnosti pro různé akce, což se nám celkem daří, potřebujeme dobrovolníky, kteří by byli ochotní po akcích, které jsou v pátek nebo v sobotu večer, pro pomoc při úklidu a přípravě sálu na nedělní bohoslužby. Moc by nám to pomohlo.

■ V prosinci nás bude čekat Mikulášská, na kterou Jarda Olšanský uvítá pomoc při přípravě.

■ 12. 12. bude další DOBRDEN, který si prosím zapíšíte do svých kalendářů. Bude předvánoční úklid.

■ 3. 1. 2016 se můžete těšit na koncertní provedení České mše vánoční J. J. Ryby. Uvítáme pomocné ruce, které připraví občerstvení pro účinkující, a také pořadatele.

■ 15. 1. 2016 v pátek proběhne Farní ples – společenský večer. Manželé Macounovi, kteří si vzali organizaci na starost, uvítají pomoc (v šatně, při přípravě stolů, tomboly...). Kontakt: macoun_praha4@quick.cz.

■ Před začátkem postní doby plánujeme opět masopustní veselici. Uvítám jakékoliv nápady a pomocníky. A to co nejdříve. Popeleční středa bude velmi brzo, tak abychom stačili vše potřebné připravit a rozdělit úkoly. Hlaste se u mne.

■ Opět mi to nedá a připomenu se. Kdyby měl někdo chuť sehnat jednou za měsíc pěkný film s dobrou myšlenkou, tak je tu možnost rozjet filmový klub. Prostor a technika je k dispozici. Chybí jen ochotný človíček.

Pokud máte nějaký nápad nebo připomínku, tak se určitě ozvěte. Jsem ráda za vaši zpětnou vazbu.

Přeji všem krásný a požehnaný podzim.

Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Danny Silk: **Udržuj svou lásku zapnutou!**
Propojení, komunikace a hranice.

Vydalo Křesťanské centrum Příbram.

Dospělým se, stejně jako dětem, dobře daří ve zdravých vztazích, kde je bezpečné milovat a být milován, znát a být poznán. Bohužel pro mnohé lidi jsou vztahy všelijaké, jen ne bezpečné, důvěrné a plné lásky. Jsou určovány úzkostí, manipulací, ovládnutím a konflikty. Příčinou toho je, že se většina lidí nikdy neučila, jak udržovat svou lásku zapnutou tvář tvář chybám, bolesti a strachu.

Kniha odhaluje vyšší standard vztahů, zaměřený na Ježíše a definovaný zralou láskou – tou láskou, která zůstává, ať se děje cokoliv. Praktické příklady a výstižné příběhy Dannyho Silka vám dají moc vytyčit si zdravé hranice, komunikovat v lásce, a tím pádem chránit své vztahy tak, abyste byli schopni milovat navzdory čemukoliv. V důsledku toho budou vaše vztahy navždy radikálně transformovány. Když se naučíte udržovat svou lásku zapnutou, budete jako Ježíš.

Stormie Omartianová:

Síla rodičovské modlitby

Vydaly Paulinky. KČ 199,-

Autorka prožila dětství s psychicky nemocnou matkou. V dospívání hledala východisko ze své tíživé situace v alkoholu, drogách a v okultních praktikách. Díky své kamarádce se dostala ke křesťanské víře a ve vztahu k Bohu našla pokoj a smysl života. Nyní žije se svým manželem více než 35 let a mají tři dospělé děti. „*Stát se modlícím se rodičem. – Je to nejlepší zaměstnání. Je to ale také nejtěžší zaměstnání. Může vám přinést tu největší radost. Může však také způsobit tu největší bolest. Neexistuje nic tak naplňujícího a vyčerpávajícího. Žádná oblast vašeho života vám nedá větší pocit, že jste úspěšní, když jde všechno hladce. Boj o životy našich dětí se odehrává na kolenou. Nemodlit se je jako sedět a zpovzdálí se dívat, jak na naše děti ve válečném poli dopadají střely ze všech stran. Když se však modlíme, jsme v bitvě po jejich boku a užíváme Boží moc v jejich prospěch.*“

Evropský Kulturní Klub (European Culture Club)

Předpolední setkávání nad kořeny, historií, i současností evropské civilizace.

Texty i diskuse v angličtině (budou rozdány předem, soustředíme se na málo frekventovaná slovíčka, fráze a idiomata). **Vždy ve čtvrtek od 10.30 hodin v KCMT** (Komunitní centrum Matky Terezy), metro Háje. Setkání budou pokračovat i v roce 2016. Maminky s klidnými dětmi jsou vítány.

Prosím volejte předem: • **Zdeněk Řeřicha** (Wonderful World) – tel. 732 462 442

• **Tomáš Laně** (bývalý velvyslanec ČR v Turecku a Jordánsku).

MC DOMEČEK • YMCA PRAHA • LISTOPAD 2015

www.mc-domecek.cz

■ **3. 11. / 10.00–12.00 – Povídání o přírodní lékárně.** Setkání s produkty Just.

■ **6. 11. / 15.30–17.30 – Cvičení a správná manipulace s dětmi (od narození do 1 roku věku).** Praktická výuka manipulace s dítětem do 1 roku. Ukázky cviků pro maminku i dítě při společném cvičení. Nejčastější chyby při manipulaci a pohybovém vývoji dětí do 1 roku. Cena: 350 Kč. Nutno zaplatit při přihlášení na účet: 670100-2200109413/6210, VS = vaše datum narození. Přihlášky a informace: Pavla Maríková na tel.: 724 033 060 nebo marikova.pavla@seznam.cz.

■ **6. 11. / 18.00–20.30 – Seminář První pomoc u miminek a batolat.** Cena semináře: 350 Kč. Přihlášky a informace: marikova.pavla@seznam.cz nebo na www.fitmami.cz. Nutno zaplatit při přihlášení na účet 670100-2200109413/6210 (mBank) s uvedením vašeho jména.

■ **9. 11. / 16.00–17.00 – Malý vědec. (Elektrina).** Setkání s fyzikou pro nejmenší (5–9 let). Přihlašování předem na email: mcdomecek@praha.ymca.cz, vstupné: 80 Kč.

■ **11. 11. / 16.00–17.30 – Slovenské odpodledne aneb Slovenské mamičky v Domečku.** Vždy druhá středa v měsíci s programem pro maminky s malými dětmi ve slovenštině. Vstupné: 50 Kč, včetně vstupu do herny.

■ **12. 11. / 18.00–20.00 – Kyberšikana.** Přednáška s besedou s použitím konkrétních případů představí tento jev a vysvětlí, jak se děti (i dospělí) mohou stát šikanovanými, ale i šikanujícími, a doporučí, jak se chovat, aby se tak nestávalo. Přihlašování předem na email: mcdomecek@praha.ymca.cz, vstupné: 80 Kč.

■ **17. 11. / 10.00–12.00 – Každé dítě je výjimečné.** Povídání, diskuse, sdílení. Každé 3. úterý v měsíci.

■ **19. 11. / 19.00–20.30 – Večery o výchově.** Přednáška s besedou. Tématem jsou vztahy mezi sourozenci a sourozenecké konstelace, výchova sourozenců. Přednáší Mgr. Vlasta Hamalová. Přihlašování předem na email: mcdomecek@praha.ymca.cz, vstupné: 80 Kč.

■ **20. 11. / 15.30–17.30 / 15.30–17.30 – Baby-masáž.** Povídání o dětské masáži, cvičení a masáže miminka, základy správné manipulace. Cena 350 Kč včetně olejčků. Přihlášky a informace na e-mail: marikova.pavla@seznam.cz nebo na tel.: 724 033 060 ([fitMami](http://fitMami.cz)).

■ **So 21. 11. od 14.00 – Adventní dílna.** Tvorba adventních věnců a další dekorace – pro dospělé a děti od 10 let. Vánoční výtvarná dílna pro mladší děti (3–7 let). Cena za dospělého 90 Kč plus dekorace (v ceně korpus, větve, drátky). Cena za malé dítě 40 Kč. Netvořící doprovod a děti vstup zdarma. Přihlášky v MC Domeček nebo na e-mail mcdomecek@praha.ymca.cz, nejpozději do 20. 11. Platba předem.

■ **24. 11. / 10.00–12.00 – Dětská agresivita.** Proč vzniká a jak s ní pracovat. Přednáška s besedou pod vedením Mgr. Kateřiny Neubauerové. Vstupné: 80 Kč včetně pobytu v herně (platba předem).

■ **28. 11. / 9.00–18.00 – Vánoční jarmark „Pod střechou“** – šperky, ozdobné špendlíky, keramika, háčkové a šité hračky, belgická čokoláda, patchwork, tašky, šály, svíčky, vánoční ozdoby, textil pro malé i velké a další. Vše originální tvorba. Koledy, keramická tvořivá dílna... (akce ve spolupráci s KCMT).

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** – pondělí 9. 11. od 20 hod. v KCMT. Slovo života na listopad: „**Ať jsou všichni jedno.**“ (Jan 17,21)
Kontakt: Jana a Viktor Friedovi, tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V listopadu se sejde 4., 11., 18., a 25. 11. (4., 18.

a 25. budou setkání s účastí kněze; možnost sv. zpovědi (od 9.30) a sv. přijímání.
Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513.

- **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka.
Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Páteční dopolední setkávání (nejen) pro starší** – scházíme se každý pátek v 9 hod. na bohoslužbu slova v kapli KCMT a poté na společné posezení ve foyer. Těšíme se na vás! Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- 2. 11. / 17.00 – **DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST na místním hřbitově** se vzpomínkou na naše zemřelé.
- 4. 11. / 19.40 – **ZASTAVENÍ U MATKY TEREZY** na téma: „**Co se děje s vodou? Klima a proměna světa.**“ Přednáší RNDr. Václav CÍLEK, CSc., geolog a klimatolog (sál KCMT – vstupné dobrovolné).
- 6. 11. / 18.00 – **KONCERT PRO MOTÝLEK.** Benefiční koncert **Ivo Jahelky a Miroslava Palečka**. vstupenky přes ticketportal.cz nebo v kanceláři KCMT
- 8. 11. / 15.30 – 18.00 – **ODPOLEDNÍ TANEČNÍ ČAJ** – K tanci a poslechu hraje **KOTY SWING BAND** melodie z let minulých i současných. Vstupné pro pár 140 Kč, pro jednotlivce 80 Kč.
- 9. 11. / 16.00 – přednáška Sdružení křesťanských seniorů“ na téma: **MIGRAČNÍ KRIZE**. Přednáší Tomáš Chlebeček, bezpečnostní analytik.
- 18. 11. / 19.30 – **VERNISÁŽ výstavy obrazů Roberta Filipa** (předsálí KCMT).
- 19. 11. / 19.00 – **DISKUSNÍ STŮL na téma: „Uprchlíci a my“.** (viz str. 17)

- 22. 11. / 17.00 – **předADVENTNÍ KONCERT flétnového souboru VIVAT FLAUTO** pod vedením Blanky Vyslouzilové a host ZNIČEHONIC (sál KCMT – vstupné dobrovolné).
- 28. 11. / 9.00–18.00
„VÁNOČNÍ JARMARK POD STŘECHOU“
– možnost nasát atmosféru adventu a nakoupit rukodělné dárky pro blízké.
V rámci jarmarku:
16.00 divadélko pro nejmenší
„Andersenovy pohádky“ (vstupné 50 Kč).
16.00–18.00 – **Divotvorný hrnec** – možnost vyrobit si originální dárek z keramiky
Rezervace + info: janadomsova@gmail.com.
- 29. 11. / 17.00 – **ADVENTNÍ KONCERT** – soubor **ARPADUA** (2 harfy a soprán). Účinkují: Ivana Pokorná, Barbora Váchalová a Iva Ryzová; slovem provází Ivana Pokorná (vstup. dobrovolné).
- 1. 12. / 18.45
ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA
v kostele sv. Františka.

INZERCE

- **Prosba o pomoc** • 90letá farnice paní Dvořáčková z Roztyl prosí o občasný převoz autem na nedělní mši svatou v 9.30 do KCMT. Paní chodí bez hole, ale bydlí daleko od MHD. Kontakt na ni je v sakristii KCMT. Děkujeme.
- **Jsem na invalidním vozíku** a hledám pomoc osobní asistence každý pátek od 10 do 13.30 hod.

Za 60 Kč/hod. Náplní je: pomoc v domácnosti, s nákupy, na WC a vyzvednutí dcery z MŠ.
Prosím ozvěte se na tel. 774 997 662 nebo na e-mail dvorskasarka@seznam.cz.

- **Věřící rodina hledá paní na občasně hlídání 6leté dcery v případě nemoci.** Cena 80 Kč/hod nebo dohodou. Tel.: 723 240 710, e-mail: salvap@post.cz.

Nabídky stavebních prací, fotografických služeb, kadeřnických služeb, malířství a lakýrnictví, doučování AJ, hlídání dětí najdete nově na nástěnkách v KCMT u baru.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY • LISTOPAD

1. Abychom se uměli otevřít osobnímu **setkání a dialogu se všemi lidmi**, také s těmi, kdo mají jiné přesvědčení než my.
2. **Za církevní pastýře**, aby hluboce milovali své stáde, a tak ho mohli doprovázet na cestě a udržovat jeho naději živou.
3. **Za Boží útěchu** pro ty, kdo trpí ztrátou svých blízkých zvláště z důvodu nenávisti a válek.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–14.00, čt 16–17.30

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

	☎ / mob.	e-mail
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude 15. listopadu 2015

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2015 / ročník 14

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design